

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 2015200101
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2015200101.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľa: V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, D., zast. Mgr. Petrom Magdálikom, advokátom so sídlom Vajanského 1520, Galanta, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 3. októbra 2014, č. XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. februára 2018, č.k. 38Sd/19/2015-73, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 38Sd/19/2015-73 zo dňa 12. februára 2018 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 38Sd/19/2015-73 zo dňa 12. februára 2018 postupom podľa § 250q ods. 3 zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX zo dňa 3. októbra 2014 a navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím odporkyne bola podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zamietnutá žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku zo dňa 11. septembra 2014 z dôvodu určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na 30 %, pre ktorú sa navrhovateľ nestal invalidným.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že z predloženého spisového materiálu vyplýva, že

na základe posudku posudkového lekára zo dňa 11. septembra 2014, ktorý bol vypracovaný na základe žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok, bolo konštatované, že navrhovateľ má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len 30 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, keď za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené choroby mužských pohlavných orgánov, kapitola XII., položka 1 - dlhotrvajúce, zápalové procesy, spojené s poruchami močenia s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti o 20 %, ktorá bola zvýšená pre iné zdravotné postihnutia - kŕčové žily o 10 %. Na základe opravného prostriedku bol u navrhovateľa posudzovaný zdravotný stav ďalšími posudkovými lekármi, a to dňa 20. novembra 2014 a 12. februára 2015, kde posudkoví lekári zotrvali na záveroch posudku, ktorý bol podkladom pre vypracovanie napadnutého rozhodnutia, pričom konštatovali, že navrhovateľ predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vznik invalidity.

Krajský súd rovnako ako posudkoví lekári konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by posudkoví lekári nezhodnotili všetky jeho zdravotné postihnutia, ktoré by mohli mať vplyv na určenie výšky miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. A hoci navrhovateľ predložil krajskému súdu na pojednávaní ďalšie lekárske správy od endokrinológa zo dňa 16.06.2016 o kontrole bez výsledku zhoršenia zdravotného stavu a od oftalmológa zo 19.02.2016, 25.02.2016, 06.04.2016, 29.11.2016, 14.02.2017, 11.08.2016, 21.03.2017, 19.06.2017 a 11.01.2018, ktoré však nepotvrdili zhoršenie zdravotného stavu. Lekárske správy od oftalmológa preukazujú síce, že navrhovateľ je liečený aj u očnému lekárovi v súvislosti s problémami pravého oka, avšak z týchto správ nie je zrejmé, že by išlo o tak závažný problém, ktorý by bol významný pre posúdenie zmeny rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa. Keďže pre iné zdravotné postihnutie bola navrhovateľovi zvýšená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 ods. 8 zák. č.461/2003 Z.z. o maximálnu hranicu, t.j. o 10%, tak iné zdravotné postihnutia sú vo vzťahu k posudzovanej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bezvýznamné, pokiaľ nebudú posúdené ako rozhodujúce zdravotné postihnutie s vyššou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako doposiaľ určené rozhodujúce zdravotné postihnutie.

Krajský súd poukázal tiež na to, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia je potrebné vychádzať zo zdravotného stavu navrhovateľa v čase vydania tohto rozhodnutia a navrhovateľ do tohto času nedoložil žiadne lekárske správy, ktoré by preukazovali zhoršenie jeho zdravotného stavu. Pokiaľ navrhovateľ disponuje novšími lekáskymi správami, ktoré podľa jeho názoru môžu mať vplyv na posúdenie jeho miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, môže navrhovateľ kedykoľvek opätovne žiadať odporkyňa o znovu posúdenie jeho zdravotného stavu a žiadať priznať invalidný dôchodok.

2.

Odvolaie navrhovateľa

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom poukázal na to, že odporkyňa pri rozhodovaní vychádzala z nedostatočne a nesprávne zisteného stavu veci, o čom svedčí aj odôvodnenie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 3. októbra 2014, ktoré nespĺňa náležitosti podľa § 209 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z., keď neobsahuje skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, ako ani úvahy odporkyne pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov.

Navrhovateľ na pojednávaní predložil lekárske správy od príslušných lekárov, ktoré tiež spochybňujú správnosť záverov odporkyne v rozhodnutí č. XXX XXX XXXX zo dňa 3. októbra 2014 a má za to, že pri správnom a komplexnom zhodnotení jeho zdravotného stavu a ostatných relevantných skutočností mal byť zo strany odporkyne prijatý presne opačný záver a mal mu byť priznaný nárok na invalidný dôchodok. Postupom krajského súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, keďže napadnutým rozsudkom sa neodstránili nedostatky napadnutého rozhodnutia odporkyne.

3.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len

S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 1. júla 2016 konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach odvolania podaného navrhovateľom (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že jeho odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 3. októbra 2014.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, ako aj konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 3. októbra 2014, ktorým bola podľa § 70 zák. č. 461/2003 Z.z. zamietnutá žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku zo dňa 11. septembra 2014 z dôvodu určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na 30 %, pre ktorú sa navrhovateľ nestal invalidným.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku krajského súdu odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, súčasťou ktorého bol dávkový spis, v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti, na zdôraznenie skutkovej a právnej správnosti záverov krajského súdu odvolací súd uvádza nasledovné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

V rámci preskúvacieho súdneho konania súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal v danej veci preukázať, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne v zásade postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. fyzická osoba má nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Nárok na invalidný dôchodok tejto fyzickej osobe vzniká najskôr odo dňa dovŕšenia 18 rokov veku. Nárok na invalidný dôchodok má aj fyzická osoba, ktorá sa stala invalidnou počas doktorandského štúdia v dennej forme, nedovŕšila 26 rokov veku a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Podľa § 71 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe:

- a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 71 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

Podľa § 71 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

Podľa § 71 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

Podľa § 71 ods. 9 zák. č. 461/2003 Z.z., ak v prílohe č. 4 nie je uvedené zdravotné postihnutie, ktoré je príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, určí sa miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa takého zdravotného postihnutia uvedeného v tejto prílohe, ktoré je s jeho funkčným dopadom najviac porovnateľné.

Podľa § 71 ods. 10 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav na účely invalidity sa posúdi opätovne, ak sa predpokladá zmena vo vývoji zdravotného stavu a zmena schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Predpokladom priznania invalidného dôchodku je splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok a to, že žiadateľ o invalidný dôchodok pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav (§ 71 ods. 2, 3, 5, 6 a 8 zák. č. 461/2003 Z.z.).

Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku vychádza z výsledkov lekárskej posudkovej činnosti dôchodkového poistenia, ktorou sa posudzuje dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia - posudkový lekár (§ 153 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z.).

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o invalidnom dôchodku. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či odporkyňa a krajský súd správne vyhodnotili lekárske posudky posudkových lekárov týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa a či navrhovateľ splnil podmienku vzniku nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40 %. Z jeho odvolania však je zrejmé, že nespochybňuje správnosť určenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia - choroby mužských pohlavných orgánov - dlhotrvajúce, zápalové procesy, spojené s poruchami močenia, avšak je toho názoru, že odporkyňa, ale ani krajský súd nezistili dostatočne jeho

skutočný zdravotný stav.

Vo vzťahu posúdenia invalidity v prípade navrhovateľa odvolací súd z administratívneho spisu odporkyne, súčasťou ktorého bol posudkový spis, mal preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa bol viackrát posudzovaný posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne - pobočky i ústredia. Posudkoví lekári MUDr. S. Q., MUDr. I. O. a MUDr. O. E. pri posudzovaní vzniku invalidity v prípade navrhovateľa zhodne určili za rozhodujúce zdravotné postihnutie určené choroby mužských pohlavných orgánov, kapitola XII., položka 1 - dlhotrvajúce, zápalové procesy, spojené s poruchami močenia na hornej hranici (10 % - 20 %) 20 % so zvýšením pre iné zdravotné postihnutia - kľúčové žily o 10%. Navrhovateľovi teda nebol na základe lekárskeho posudku posudkového lekára priznaný invalidný dôchodok.

Odvolací súd vzhľadom ku skutkovým zisteniam vyplývajúcim z administratívneho spisu konštatuje, že posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia odporkyne boli vypracované po náležitom zohľadnení lekárskeho vyšetrenia predložených navrhovateľom, po zvážení všetkých okolností navrhovateľom namietaných a že závery posudkov posudkových lekárov vychádzajú zo zdravotného stavu navrhovateľa v rozhodnom čase a z poznatkov súčasnej medicíny. Zhodne ako krajský súd aj odvolací súd posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia odporkyne považoval za objektívne, komplexné, presvedčivé, keď tieto posudky nie sú v rozpore s odbornými nálezmi špecialistov a sú vo vzájomnej zhode.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku navrhovateľa, ktorou namietal nesprávne posúdenie jeho zdravotného stavu posudkovými lekármi, keďže posudkový lekár vypracúva lekárske posudky na základe zákonného zmocnenia postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 153 zák. č. 461/2003 Z.z. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu vo vzťahu k rozsahu zdravotného postihnutia navrhovateľa boli v dostatočnom rozsahu ozrejmene lekárske posudkami posudkových lekárov sociálnej poisťovne, tieto sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci vo vzťahu zdravotného postihnutia navrhovateľa bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Navrhovateľ v konaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne nepredložil žiadne také relevantné dôkazy, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu ako aj odporkyne vyvrátili.

Pokiaľ navrhovateľ namietal v odvolaní zhoršenie zdravotného stavu tieto však nijako nepreukázal. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by navrhovateľ pri opakovaných vyšetreniach, ktorých sa fyzicky zúčastnil čo i len spomenul novšie zdravotné ťažkosti, na ktoré poukázal na pojednávaní konanom dňa 12. februára 2018.

Je potrebné zdôrazniť, že pri preskúvaní rozhodnutia odporkyne je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase jeho vydania (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 1 OSP), aj keď odporkyňa môže i v priebehu preskúvacieho konania rozhodnúť o neskoršom priznaní invalidného dôchodku; taká možnosť však nie je dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu ani v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie jej rozhodnutia, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

Pokiaľ navrhovateľ v budúcnosti získa dôkazy o takom zhoršení zdravotného stavu, ktoré odôvodňuje stanovenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, resp. takýmito dôkazmi disponuje, nič mu nebráni podať novú žiadosť o priznanie invalidného dôchodku.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery. Navrhovateľ v odvolacom súdnom konaní nepredložil žiadne také relevantné dôkazy, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu ako aj odporkyne vyvrátili. Odvolací súd z uvedených dôvodov nepovažoval odvolacie námietky vznesené navrhovateľom v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu za relevantné na vyhoviecie jeho odvolaciemu návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 492 ods.1, S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 492 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s § 250l ods. 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože navrhovateľ nemal úspech vo veci a odporkyni zákonodarca náhradu trov konania v zásade nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.